

Buitenland stage

Met een gedreven blik in mijn ogen loop ik door de hogeschool op zoek naar uitdagingen en kennis. Nog maar een jaartje te gaan en ik heb mijn HBO diploma! Een mooie opstap voor vervolgopleidingen. Maar eerst, hoe maak ik het interessant en uitdagend genoeg voor mijzelf? Nou die oplossing heb ik gevonden.. tussen de folders op de 4e etage! De titel roept mij.. : 'Wil jij dit jaar op stage in het buitenland?' Hmm dat klinkt wel uitdagend.. maar even meer informatie vragen! Om een lang verhaal kort te maken. Via de hogeschool was het mogelijk om 6 weken stage te lopen in het algemene ziekenhuis op Bali, en ik mocht nog alleen gaan ook! Nou daar kon ik mijzelf wel in vinden, dus zijn de voorbereidingen gestart. (wat zo nu en dan nog een hoop gedoe is!)

Nu is het oktober en ben ik weer in Nederland.. Ik ben gegaan, heb gekeken, gezien en zoveel geleerd! Graag wil ik wat herinneringen delen om mogelijk meer studenten enthousiast te maken om zo'n stage aan te vragen!

6 weken alleen naar Bali.. waar ben ik aan begonnen? Ik sta op Schiphol en krijg ineens een lichte paniek aanval. Toch maar doorzetten, anders staat het ook zo kinderachtig.. hup dat vliegtuig in! En nou, die eerste week was ook wel wat lastig! Ik snapte niks van het land, sprak de taal niet, kon niks vinden, ketting van mijn fiets, vermoeidheid en heimwee.. Ach ja! Maar na die week begon mijn stage. Ik heb gewerkt in het grootste algemene ziekenhuis op Bali, gesteund door de overheid. Het ziekenhuis bestaat uit 2 delen (bot gezegd: arm en rijk) Ik werkte in het arme gedeelte in de laagste klasse (3e)

De warme gangen, die geur van wierook om je heen, de starende ogen, al die zieke mensen maar vooral het gebrek aan materiaal op de afdeling vloog me in het begin wel even aan. Maar ik kreeg een goede werkbegeleider met redelijke Engelse kennis toegewezen en ben samen met hem een plan van aanpak gaan maken. In de afgelopen weken heb ik gezien hoe arm het land aan de 1e kant is maar hoe goed de verpleegkundige hun werk uitvoeren met de middelen en de kennis die ze hebben. Wat mij erg opviel is de grote rol van familie leden tijdens de opname. Dag en nacht is de hele familie in het pand en liggen onder het bed, in de tuin of op de gangen. De familie wast de patiënt en geeft hem eten. Wat een liefde en gedrevenheid jegens het familie lid! Hier ga je soms maar 1x in de week langs! Het bleek cultuur te zijn maar ook kwam het voort vanuit het hindoeïsme. Het is een hoop bidden en een hoop wierook in de ziekenhuis gangen, maar het geduld en de gedrevenheid maken veel goed.

In de 6 weken heb ik hard meegewerkt maar ook heerlijk vakantie gevierd! Een goede combi al zeg ik het zelf. Ik kijk terug op een periode waarin ik qua persoonlijke ontwikkeling gegroeid ben (je komt jezelf echt tegen als je daar alleen bent) Maar ook het werken en aanpassen in een ander werkveld met een andere cultuur is iets wat ik niet had willen missen. De taalbarrière heeft het me soms erg moeilijk gemaakt, maar met een grote glimlach en wat handen en voeten werk kom je aardig ver! Toch wil ik studenten aanraden die hetzelfde willen ondernemen toch een taaltraining te volgen. Het maakt het allemaal net iets makkelijker! Ik kan nog uren doorvertellen over alle indrukken en geweldige ervaringen, maar als je ook maar iets nieuwsgierig bent geworden en je krijgt de kans zoiets te ondernemen vanuit school? Ga er dan gewoon voor! Het is een kans die je waarschijnlijk

maar 1x krijgt en het is een ervaring die je dan maar mooi kan meenemen! (en het staat goed op je CV..)

Dus mocht je enthousiast geworden zijn? Vraag je mentor, coach of begeleider naar de mogelijkheden! Niet bang zijn of denken.. komt wel, komt wel.. Nee, maak de opleiding leuk en gun jezelf zo'n ervaring!